

Skatteverkets allmänna råd om avdrag för ökade levnadskostnader att tillämpas fr.o.m. beskattningsåret 2018

SKV A 2017:18
Inkomstbeskattning
Skattebetalning

Utkom från trycket
den 1 december 2017

Skatteverket beslutar följande allmänna råd om avdrag för ökade levnadskostnader att tillämpas fr.o.m. beskattningsåret 2018.¹

1 Uppehåll i löpande förrättning

Av 12 kap. 6 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229) framgår att när arbetet utanför den vanliga verksamhetsorten varit förlagt till samma ort under mer än tre månader i en följd, bedöms rätten till avdrag för ökade levnadskostnader enligt bestämmelserna om tillfälligt arbete i 12 kap. 18–22 §§ inkomstskattelagen. Enligt samma lagrum anses en tjänsteresa pågå i en följd om den inte bryts av uppehåll som beror på att arbetet förläggs till en annan ort under minst fyra veckor.

Allmänna råd:

Vid kortare uppehåll än fyra veckor samt semester- och sjukdomsperioder bör tremånadersperioden förlängas i motsvarande mån.

En förlängning av tremånadersperioden bör bli aktuell endast om uppehållet sker under en tid när den anställde skulle ha arbetat.

En tremånadersperiod bör således inte förlängas med t.ex. i perioden ingående lördagar eller söndagar för den som normalt arbetar måndag–fredag.

2 Vistelse i mer än ett land

Av 12 kap. 12 § inkomstskattelagen (1999:1229) framgår att om den anställde under en tjänsteresa samma dag uppehåller sig i mer än ett land bestäms avdraget efter vad som gäller för vistelse i det land där han uppehållit sig den längsta delen av dagen (06.00–24.00).

Allmänna råd:

När det gäller att avgöra i vilket land den anställde har uppehållit sig den längsta tiden av en och samma dag, bör inte tid för färd med båt eller flygplan från hamnen eller flygplatsen i ett land till hamnen eller flygplatsen i ett annat land räknas in i vistelsen i något av länderna. Detsamma gäller i fråga om tid för mellanlandning för tankning eller liknande. Däremot ingår tid för eventuella förflyttningar och väntetider t.ex. i samband med

¹ Beträffande beskattningsåren 2016 och 2017, se SKV A 2015:26.

SKV A 2017:18

inrikesflyg inom destinationslandet i vistelsetiden. Vistelsetiden i destinationslandet räknas från den tidpunkt den anställde anländer till destinationslandet. Detsamma bör gälla vid hemresan.

Den som tillbringar hela dagen (06.00–24.00) på transportmedel som går i internationell trafik, dvs. där priset på varor och tjänster inte är direkt betingat av prisläget i något visst land, bör avdrag medges med belopp motsvarande helt maximibelopp för inrikes resa, dvs. 230 kr.

Vid resa mellan orter i olika tidszoner beräknas vistelsetiden med utgångspunkt i den lokala tiden för respektive ort.

3 Dagtraktamente har inte utbetalats

Av 12 kap. 16 § inkomstskattelagen (1999:1229) framgår bl.a. att om den skattskyldige inte fått dagtraktamente men gör sannolikt att han haft ökade utgifter för måltider och småutgifter ska avdrag medges med schablonbelopp (maximibelopp respektive normalbelopp).

Allmänna råd:

För att avdrag ska medges enligt schablon bör en tillfredsställande utredning avseende förrättningarna lämnas. Uppgifter bör lämnas om

- datum för förrättningarna,
- syftet med förrättningarna,
- tidpunkt för avresa och hemkomst, samt
- förrättningsorter.

4 Minskat avdrag på grund av kostförmåner

Av 12 kap. 17 § inkomstskattelagen (1999:1229) framgår att avdrag för ökade levnadskostnader enligt 6 och 7–16 §§ ska minskas med värdet av kostförmåner som den skattskyldige fått.

4.1 Inrikes resa

Av 12 kap. 11 § första stycket inkomstskattelagen framgår att maximibeloppet är 0,5 procent av prisbasbeloppet, avrundat till närmaste tiotal kronor. Av förordningen (2017:865) om prisbasbelopp och förhöjt prisbasbelopp för år 2018 framgår att prisbasbeloppet enligt 2 kap. 6–8 §§ socialförsäkringsbalken fastställts till 45 500 kr för år 2018.

Allmänna råd:

Vid inrikes resa bör 10 procent av maximibeloppet avse småutgifter. Maximibeloppet (hela eller delar av detta) bör därför minskas med 90 procent för den som fått helt fri kost, varav 70 procent bör avse dagens två huvudmål. För den som fått lunch eller middag bör normalbeloppet minskas med 35 procent och för den som endast fått frukost bör maximibeloppet minskas med 20

procent. Då fria måltider erhållits bör maximibeloppet därför minskas enligt följande.

Maximibelopp	100 % (230 kr)	70 % (161 kr)	50 % (115 kr)	30 % (69 kr)
Fri måltid				
Frukost, lunch och middag	207	145	104	62
Lunch och middag	161	113	81	48
Lunch eller middag	81	56	40	24
Frukost	46	32	23	14

4.2 Utrikes resa

Av 12 kap. 11 § andra stycket inkomstskattelagen framgår att normalbeloppet för varje land motsvarar den normala ökningen av levnadskostnaderna under en hel dag för frukost, lunch och middag som består av en rätt på restaurang av normal standard samt för småutgifter. Om det finns särskilda skäl, får normalbeloppet avse ökade utgifter för måltider på en restaurang av bättre standard.

Allmänna råd:

Vid resa utomlands bör 15 procent av ökningen av levnadskostnaderna anses hänförliga till småutgifter, t.ex. för telefonsamtal. Normalbeloppet (hela eller delar av detta) för aktuellt land bör därför minskas med 85 procent för den som fått helt fri kost och med 70 procent för den som fått lunch och middag. För den som fått lunch eller middag bör normalbeloppet minskas med 35 procent och för den som endast fått frukost bör normalbeloppet minskas med 15 procent.

Dessa allmänna råd tillämpas vid beräkning av skatteavdrag och arbetsgivaravgifter m.m. fr.o.m. beskattningsåret 2018 och ersätter Skatteverkets allmänna råd (SKV A 2015:26) om avdrag för ökade levnadskostnader som dock fortfarande ska tillämpas för beskattningsåren 2016 och 2017.

På Skatteverkets vägnar

KATRIN WESTLING PALM

Peter Ljungqvist
(Rättsavdelningen, rättsenhet 3)